

Środa, 16 czerwca 2010 r.

65. przypomina, że Komisja powinna określić swoją „strategię handlową dla Europy 2020” w celu przekształcenia polityki handlowej UE w prawdziwą siłę napędową dla tworzenia miejsc pracy i zrównoważonego rozwoju na całym świecie oraz przewidzenia otwartego dialogu na wczesnym etapie z Parlamentem Europejskim i społeczeństwem obywatelskim na temat priorytetów UE na okres po Ad-Dausze, w szczególności, jeżeli chodzi o normy socjalne i środowiskowe oraz reformę WTO;

*

* *

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji.

Zarządzanie gospodarką

P7_TA(2010)0224

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania gospodarką

(2011/C 236 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej z dnia 11 lutego 2010 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie UE 2020 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając spotkanie szefów państw i rządów krajów strefy euro oraz Rady Ecofin na temat europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie wzmocnienia koordynacji polityki gospodarczej (COM(2010)0250),
 - uwzględniając sześć sprawozdań przyjętych przez Komisję Gospodarczą i Monetarną w dniu 10 maja 2010 r.,
 - uwzględniając prace Komisji Specjalnej ds. Kryzysu Finansowego, Gospodarczego i Społecznego,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy pokazuje, iż konieczne jest lepsze zarządzanie gospodarcze i monetarne,
- B. mając na uwadze, że strategia UE 2020 powinna wspierać wzrost gospodarczy i tworzyć miejsca pracy, a także mając na uwadze, że spadek PKB o 4 %, malejąca produkcja przemysłowa oraz ogółem ponad 23 mln bezrobotnych kobiet i mężczyzn stanowią duże wyzwanie społeczne i gospodarcze,

Europejski mechanizm stabilizacji finansowej jako gwarant stabilności strefy euro – ważny pierwszy krok

1. uważa, że osiągnięte w dniu 9 maja 2010 r. porozumienie w sprawie utworzenia europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej w celu udzielenia pomocy zarówno krajom strefy euro, jak i krajom spoza strefy euro znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej jest ważnym momentem w historii europejskiej; ubolewa nad faktem, że decydenci europejscy nie podjęli zdecydowanych działań wcześniej, mimo pogłębiającego się kryzysu finansowego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0053.

Środa, 16 czerwca 2010 r.

2. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że Parlament Europejski będzie musiał wyrazić zgodę w przypadku, gdy Komisja i Rada zechcą zastosować europejski mechanizm stabilizacji finansowej na międzynarodowych rynkach kapitałowych;
3. uznaje to porozumienie za ważny pierwszy krok w kierunku wyposażenia Unii Europejskiej w solidniejsze i trwalsze ramy polityki gospodarczej i pieniężnej;
4. podkreśla, że ostatnie wydarzenia pokazują, iż strefa euro potrzebuje bardziej stanowczego zarządzania gospodarką, a filar pieniężny jest skazany na upadek bez filara społecznego i gospodarczego;

Unia Europejska musi zreformować swój system zarządzania gospodarką, aby być lepiej przygotowana na przyszłe kryzysy

5. podkreśla, że aby przywrócić solidny poziom wzrostu i osiągnąć cele, jakimi są trwały rozwój gospodarczy i spójność społeczna, w pierwszej kolejności należy zająć się utrzymującymi się istotnymi nierównościami makroekonomicznymi i rozbieżnościami w zakresie konkurencyjności; z zadowoleniem przyjmuje uznanie tej konieczności przez Komisję w jej komunikacie w sprawie koordynacji polityki gospodarczej;
6. apeluje do grupy roboczej powołanej przez Radę Europejską w marcu 2010 r. o przyspieszenie prac oraz przedstawienie do września 2010 r. konkretnych wniosków, w oparciu o metodę wspólnotową, w sprawie ściślejszej i szerszej koordynacji gospodarczej;
7. zwraca uwagę, że długoterminowa trwałość finansów publicznych jest niezbędna dla stabilności i wzrostu; z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące poprawy zarządzania strefą euro w średnim i długim okresie, które zostały opracowane z myślą o zapobieżeniu ponownemu wystąpieniu takiego kryzysu walutowego, jaki przeżywamy obecnie, a także podziela pogląd Komisji, że pakt stabilności i wzrostu wymaga bardziej skutecznych mechanizmów zachęcania i karania;
8. ubolewa jednak nad faktem, że we wnioskach dotyczących europejskiego zarządzania gospodarką Komisja nie przedstawiła rozwiązań mających na celu bardziej ukierunkowaną koordynację polityki gospodarczej nastawioną na rozwój wspólnej strategii budżetowej w ramach kompleksowej strategii Europa 2020, aby przywrócić i zabezpieczyć długoterminowy wzrost gospodarczy;
9. podkreśla fakt, że osiągnięcie równowagi finansów publicznych wymaga nie tylko odpowiedzialnego wydatkowania, ale również odpowiedniego i sprawiedliwego systemu podatkowego, bardziej skutecznego ściągania podatków przez krajowe organy podatkowe oraz bardziej zdecydowanej walki z oszustwami podatkowymi; w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania zestawu środków mających na celu pomoc państwom członkowskim w przywróceniu równowagi finansom publicznym oraz finansowanie inwestycji publicznych dzięki wykorzystaniu innowacyjnych źródeł finansowania;
10. podkreśla konieczność ścisłej współpracy między europejskimi organami nadzoru finansowego, zarówno w skali mikro, jak i w skali makro, aby zapewnić skuteczny nadzór;
11. uważa, że należy zwiększyć uprawnienia Eurostatu, między innymi poprzez przyznanie mu uprawnień kontrolnych; uważa, że otwarte i przejrzyste informacje statystyczne powinny stanowić warunek wstępny uzyskania wsparcia z funduszy strukturalnych; jest zdania, że Komisja musi wziąć odpowiedzialność za ocenę statystyk dostarczanych przez państwa członkowskie;
12. wzywa do utworzenia Europejskiego Funduszu Walutowego (EFW), do którego państwa strefy euro wpłacałyby środki proporcjonalnie do wielkości swojego PKB oraz kary ustalone na podstawie nadmiernego poziomu ich długu i deficytu; każde państwo członkowskie mogłoby otrzymać z EFW fundusze w kwocie nie przekraczającej sumy, którą uprzednio wpłaciło; gdyby jednak któreś z państw potrzebowało dodatkowych środków lub gwarancji, musiałyby zaakceptować sporządzony na tę okoliczność program reform, którego wdrożenie nadzorowałaby Komisja Europejska;

Środa, 16 czerwca 2010 r.

13. zwraca się do Komisji o dokonanie oceny wpływu makroekonomicznego pakietu środków mającego na celu utrzymanie stabilności finansowej Unii Europejskiej oraz o wydanie komunikatu na temat wykonalności, zagrożeń i zalet związanych z emisją euroobligacji;

Unia Europejska musi zreformować swój system zarządzania gospodarką, aby zagwarantować skuteczne wdrożenie nadchodzącej strategii Europa 2020

14. uważa, że w strategii Europa 2020 należy wzmocnić strukturę zarządzania w celu zadbania o to, aby w przeciwieństwie do strategii lizbońskiej przyniosła ona realizację wyznaczonych celów; dlatego głęboko ubolewa nad faktem, że Komisja i Rada nie przedstawiły wniosków w tym zakresie pomimo zdecydowanego apelu ze strony Parlamentu Europejskiego, wyrażonego w rezolucji z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie strategii Europa 2020;

15. podkreśla znaczenie stworzenia silniejszego powiązania między instrumentami paktu stabilności i wzrostu, instrumentami makroekonomicznymi i krajowymi programami reform w ramach strategii Europa 2020 poprzez przedstawienie ich w spójny sposób, przyczyniając się tym samym również do lepszej porównywalności budżetów krajowych w zakresie wydatków w różnych kategoriach; państwa członkowskie powinny postrzegać swoją politykę gospodarczą nie tylko przez pryzmat interesu krajowego, ale także przez pryzmat wspólnego interesu, i powinny odpowiednio opracowywać swoje strategie polityczne; przypomina państwom członkowskim o większej roli ogólnych wytycznych polityki gospodarczej;

16. uważa, że zamiast dalszego bazowania na otwartej metodzie koordynacji w obszarze polityki gospodarczej konieczne jest szersze wykorzystanie środków prawnie wiążących, aby nowa strategia zakończyła się powodzeniem;

17. uważa, że strategia Europa 2020 nie koncentruje się w wystarczającym stopniu na kluczowych kwestiach, jakimi mają zająć się państwa członkowskie, i podkreśla, że istnieją poważne problemy w odniesieniu do treści sztanदारowych zadań i celów oraz zarządzania nimi;

18. ponawia swoje wcześniejsze apele o jednolitą i zintegrowaną strategię rozwoju Europy, określającą długoterminowe wytyczne dla wzrostu gospodarczego z myślą o stworzeniu lepszej, bardziej sprawiedliwej i trwalszej gospodarki, przynoszącej dobrobyt wszystkim;

19. ponawia swój apel o zintegrowanie nakładających się strategii, takich jak strategia Europa 2020, strategia na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz pakt stabilności i wzrostu; ubolewa nad faktem, że Rada Europejska odrzuciła to podejście, pozostawiając nierozwiązany problem niespójności polityki;

20. uważa, że skuteczne zarządzanie gospodarką zakłada powierzenie Komisji odpowiedniej, większej odpowiedzialności za zarządzanie, co umożliwi jej korzystanie z istniejących i nowych narzędzi przewidzianych w Traktacie z Lizbony, takich jak art. 121, 122, 136, 172, 173 i 194, które przyznają Komisji uprawnienia w zakresie koordynacji planów reform, działań, jak również opracowywania wspólnej strategii;

21. nalega, aby Rada Europejska i Komisja Europejska przyjęły taktykę „kija i marchewki” i wykorzystywały mechanizmy zgodności, o których mowa w art. 136 Traktatu, takie jak zachęty ekonomiczne (np. dodatkowe fundusze UE) oraz kary mające na celu wspieranie lepszego zarządzania gospodarką UE, a szczególnie lepszego zarządzania w ramach strategii Europa 2020;

22. uważa, że lepsze zarządzanie gospodarką musi iść w parze ze wzmocnieniem legitymacji demokratycznej zarządzania europejskiego, co musi zostać osiągnięte poprzez silniejsze i wcześniejsze zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych w cały ten proces; wzywa w szczególności Radę i Komisję do należytego wykorzystania przepisów Traktatu z Lizbony w odniesieniu do aktywnego udziału Parlamentu w obszarze polityki gospodarczej, zgodnie z art. 121 ust. 5 i 6, i wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowych wniosków ustanawiających regularny międzyinstytucjonalny dialog polityczny i legislacyjny w tym istotnym obszarze polityki;

Środa, 16 czerwca 2010 r.

Europejski budżet i krajowe plany reform powinny być spójne z celami strategii Europa 2020 w celu wsparcia trwałego wzrostu i zrównoważonego rozwoju

23. podkreśla, że jeśli strategia Europa 2020 ma być wiarygodna, należy zagwarantować większą zgodność i komplementarność między krajowymi budżetami 27 państw członkowskich UE i budżetem UE; podkreśla, że budżet UE powinien odgrywać większą rolę poprzez koncentrację zasobów;

24. podkreśla znaczenie długoterminowych inwestycji publicznych lub prywatnych w finansowaniu infrastruktury wymaganej do wdrożenia głównych inicjatyw proponowanych w strategii Europa 2020 oraz zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków służących dostosowaniu europejskich ram regulacyjnych, aby promować współpracę między inwestorami działającymi długookresowo;

25. podkreśla, że strategia Europa 2020 może być wiarygodna jedynie wówczas, jeżeli będzie odpowiednio finansowana, i pragnie zobaczyć bardziej ambitne podejście w projekcie budżetu na 2011 r., aby udanie wdrożyć strategię Europa 2020; wyraża ubolewanie, że projekt budżetu na rok 2011 nie przewiduje wystarczających środków na sztanدارowe programy strategii Europa 2020; podkreśla, że większe zaangażowanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz częstsze korzystanie z partnerstw publiczno-prywatnych może być skutecznym podejściem, nie może być jednak rozwiązaniem stosowanym we wszystkich przypadkach; ubolewa nad faktem, że kwestią tą nie zajęła się ani Rada Europejska, ani Komisja Europejska;

26. wzywa Komisję do wyjaśnienia związku między pozycjami budżetu unijnego i odpowiadającymi im celami strategii Europa 2020; nalega, aby przed końcem pierwszego półrocza 2010 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący przeglądu obecnych wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013, aby znaleźć dodatkowe środki budżetowe w celu osiągnięcia celów strategii Europa 2020;

27. domaga się dodatkowych informacji na temat wpływu na budżet UE europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej uzgodnionego na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Ecofin w dniach 9-10 maja 2010 r.;

28. podkreśla znaczenie przeglądu aktualnych wieloletnich ram finansowych w celu zachowania zgodności z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 15-16 grudnia 2005 r. oraz dostosowania ich do wymogów traktatu lizbońskiego, aby zapewnić finansowanie inicjatyw przedstawionych w strategii Europa 2020, a także rozlicznych inicjatyw i zobowiązań politycznych podjętych w trakcie obowiązywania aktualnych wieloletnich ram finansowych oraz na kolejne ramy finansowe;

29. podkreśla wymóg, zgodnie z którym budżet UE musi odzwierciedlać potrzebę finansowania przejścia na gospodarkę sprzyjającą ochronie środowiska;

Parlament Europejski wnioskuję o większy udział w tworzeniu szczegółowych propozycji dotyczących strategii Europa 2020

30. podkreśla, że Parlament podejmie decyzję w sprawie wytycznych w dziedzinie zatrudnienia po otrzymaniu zadowalającej odpowiedzi dotyczącej struktury zarządzania i ram finansowych strategii UE 2020;

31. podkreśla, że pochodzące od Komisji zalecenia odnoszące się do polityki rocznej oraz ostrzeżenia dotyczące wypełniania przez państwa członkowskie celów strategii UE 2020 powinny stanowić podstawę decyzji Rady Europejskiej; jest zdania, że sprawozdania te powinny zostać przedyskutowane na forum Parlamentu Europejskiego przed ich rozpatrzeniem przez Radę Europejską;

*

* *

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji Europejskiej.